

Σύνδεσμος Εγκαταστατών Υδραυλικών, Θερμικών, Κλιματιστικών Έργων και Καυσίμων Αερίων Αθηνών και Περιχώρων

Σαλαμινίας 9, Ταύρος – 17778, Τηλ. 210-3451025, 210-3422204 Φαξ:210-3451925,
Web site: www.seya.gr, e-mail: seya@otenet.gr

**ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ
ΑΘΗΝΑ 29-3-2015**

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΣ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

Αγαπητοί συνάδελφοι,

Σας καλωσορίζουμε στην τακτική γενική συνέλευση του Συνδέσμου μας, που σκοπό έχει τον απολογισμό της δράσης μας κατά το έτος που διανύσαμε ως νέα διοίκηση, μετά τις εκλογές του 2014.

Συνάδελφοι, η χρονιά που αφήσαμε πίσω μας δεν διέφερε από τις προηγούμενες χρονιές και αν δεν αλλάξει κάτι δραστικά φέτος, δεν θα διαφέρει και από τις επόμενες. Τι εννοούμε;

Απλώς ότι θα συνεχίσουμε να αποδεκατιζόμαστε εισπράττοντας τα επίχειρα της οικονομικής κρίσης, των μέτρων, των επιταγών και των πολιτικών που εφαρμόζονται από τη ευρωπαϊκή ένωση, με στόχο την εξαθλίωσή μας.

Ένα χρόνο τώρα, και σε καθημερινή βάση, γινόμαστε δέκτες αναφορών για συναδέλφους μας που έκλεισαν τα βιβλία τους ή για άλλους που στερούνται ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης.

Για συναδέλφους μας που αντιμετωπίζουν βιοποριστικό πρόβλημα και αδυνατούν να καλύψουν τις στοιχειώδεις ανάγκες τους.

Οι συνάδελφοι αυτοί δεν είναι αυτόχειρες. Δεν έριξαν μαύρο στη ζωή τους εν είδει αστεϊσμού.

Η κάθετη πτώση της οικοδομικής δραστηριότητας -σε συνδυασμό με τα δυσβάστακτα φορολογικά μέτρα και τις υψηλές ασφαλιστικές εισφορές που καλούνταν να καταβάλουν στον ΟΑΕΕ, τους οδήγησε σε επαγγελματική ασφυξία.

Έτσι, αρκετοί έκλεισαν τα βιβλία τους, άλλοι άλλαξαν επάγγελμα και πολλοί περισσότεροι βρίσκονται με το δάχτυλο στη σκανδάλη, έν όψει της απόφασης αποχώρησή τους από τον κλάδο, μιας και το ισοζύγιο εσόδων – εξόδων τους έχει αρνητικό πρόσημο.

Η επικαιροποίηση του μητρώου μελών του Συνδέσμου μας, αποκάλυψε το κοινό μυστικό όλων μας. Δηλαδή, το ότι μείναμε λίγοι μέχρι να έρθει και η δική μας η σειρά!!! Προφανώς και δεν θέλουμε να προδικάσουμε, για κανέναν συνάδελφο, μία τέτοια αρνητική εξέλιξη. Όμως με όλα αυτά που βιώνουμε εδώ και πέντε χρόνια, ελπίζουμε να έχετε φτάσει και σεις στο ίδιο συμπέρασμα με μας, χωρίς αυταπάτες και ψευδαισθήσεις, ότι «ήμασταν πολλοί και μας θέλουν λιγότερους».

Σας λέμε, λοιπόν, ότι από τα 1.153 άτομα που έχουν «ελεγχθεί» μέσω τηλεφωνικής επικοινωνίας, τα 184 μας ενημέρωσαν ότι έκλεισαν τα βιβλία τους, και 14 ότι άλλαξαν επάγγελμα. Αν προσθέσουμε και τους συναδέλφους μας που βγήκαν στη σύνταξη από το 2010 και εντεύθεν, συνολικά έχουμε φτάσει στις 496 διαγραφές μελών. Και συνεχίζουμε...

246 άτομα δεν έχουν απαντήσει στις συνεχείς τηλεφωνικές κλήσεις της γραμματείας του Συνδέσμου, γεγονός που επιδέχεται ερμηνείας για το αν υφίστανται επαγγελματικά, ενώ υπολείπονται άλλα 628 μέλη με τα οποία πρέπει να έρθουμε σε επαφή.

Η αίσθησή μας είναι ότι στο τέλος, όταν δηλαδή ολοκληρωθεί ο πλήρης έλεγχος του μητρώου, το 35 με 40% των μελών θα αποτελεί παρελθόν για τον Σύνδεσμο και το επάγγελμα (τουλάχιστον σε τυπικό επίπεδο, γιατί αρκετοί εξ αυτών είναι σίγουρο ότι θα εξακολουθούν να εργάζονται, προφανώς παράνομα. Κάτι, βέβαια, που εμείς δεν επικροτούμε, έστω κι αν αναγνωρίζουμε τους λόγους που τους οδηγούν σε μία τέτοια πρακτική. Για το ζήτημα της παράνομης εργασίας θα αναφερθούμε εκτενέστερα, στη συνέχεια της εισήγησής μας).

Επανερχόμενοι στο θέμα του μητρώου και των διαγραφών, θέλουμε να κάνουμε απολύτως σαφές ότι η διοίκηση του Συνδέσμου δεν επιχαίρεται και ούτε υιοθετεί αναφορές συναδέλφων, ότι η κρίση και τα μέτρα ήταν αναγκαίο κακό για να ξεχωρίσει η ήρα από το στάρι.

Προφανώς και ο κόσμος μας δεν είναι ηθικά και αγγελικά πλασμένος, σαφώς και υπάρχουν συνάδελφοι οι οποίοι πληρώνουν λανθασμένες επαγγελματικές πρακτικές που ακολούθησαν στο παρελθόν, αυτό όμως, σε καμία περίπτωση δεν σημαίνει υιοθέτηση λογικών για

ανθρωποθυσίες και κανιβαλισμούς. Ο Σύνδεσμός μας δεν δέχεται οριζόντιες αναφορές περί «μπαταχτοσήδων» και φοροφυγάδων συναδέλφων, κάτι που αποτέλεσε -μεταξύ των άλλων- το πρόκριμα για τη λήψη σκληρών μέτρων εναντίον μας.

Γιατί, δυστυχώς, προς χάριν των τραπεζών και των μονοπωλίων, η ελληνική κοινωνία (μέρος της οποίας είμαστε κι εμείς) βασανίστηκε και εξακολουθεί -μέχρι στιγμής- να βασανίζεται αλύπητα.

Με βάση στοιχεία από τον ΟΑΕΕ, 380.000 αυτοαπασχολούμενοι (που συνεχίζουν να έχουν ανοιχτή την επιχείρησή τους), εμφανίζονται με οφειλές προς τον Οργανισμό), εκ των οποίων οι 208.302 οφείλουν ένα ποσό που κυμαίνεται κάτω από τα 15.000 ευρώ. Άλλοι 203.471 οφείλουν στον ΟΑΕΕ κάτω από 15.000 ευρώ, αλλά έχουν κλείσει την επιχείρησή τους και σε αυτούς πρέπει να προστεθούν άλλοι 22.607, που ναι μεν έχουν βάλει λουκέτο, αλλά χρωστούν ποσά στον ΟΑΕΕ άνω των 15.000 ευρώ.

Φανταζόμαστε ότι η πλειοψηφία των παρευρισκομένων συναδέλφων στη συνέλευση και όσοι διαβάσουν την εισήγηση αργότερα, θα «δουν» τον εαυτό τους σε μία από τις παραπάνω κατηγορίες των οφειλετών. (Το σίγουρο, βέβαια, είναι ότι δεν θα δουν τον εαυτό τους στις λίστες τύπου Λαγκάρντ).

Και το ερώτημα που τίθεται, είναι μέχρι πού θα φτάσουν οι οφειλές μας; Ποιο θα είναι το σημείο εκείνο, όπου η πολιτεία θα πειστεί για τη λήψη άμεσων μέτρων για την ανακούφισή μας.

Οι όποιες ρυθμίσεις για την εξόφληση των οφειλών μας σε δόσεις έχουν νόημα, μόνο αν υφίσταται αντικείμενο εργασίας. Έχουν νόημα, μόνο αν δούμε την οικοδομή να παίρνει μπροστά. Κάτι που φαντάζει αδύνατο στις παρούσες συνθήκες.

Πρέπει να είμαστε ειλικρινείς. Το σκηνικό που έχει διαμορφωθεί δεν αφήνει περιθώρια αισιοδοξίας για κανέναν οφειλέτη. Το αδιέξοδο είναι δεδομένο για τους εν ενεργεία συναδέλφους, οι οποίοι, κάθε μήνα, θα βλέπουν την οφειλή τους να αυξάνεται και από την αδυναμία πληρωμής των τρεχουσών ασφαλιστικών εισφορών.

Για μας η λύση, πέρα από την κεφαλαιοποίηση των οφειλών και τη μείωση των ασφαλιστικών εισφορών κατά ένα μεγάλο ποσοστό, περνάει μέσα από την αμφισβήτηση των ποσών για την ιατροφαρμακευτική περίθαλψη. Ποσών για τα οποία π

χρήση, λόγω της μη θεώρησης των ασφαλιστικών μας βιβλιαρίων από τον Οργανισμό.

Το ανωτέρω ζήτημα δεν το θέτουμε για πρώτη φορά. Εκτιμούμε όμως ότι ήρθε η ώρα να το προτάξουμε με μεγάλη ένταση, ακόμη και με ομαδική αγωγή κατά του ΟΑΕΕ.

Είναι οξύμωρο και αντιφατικό ο Οργανισμός να μην μας παρέχει καμία κάλυψη για το χρονικό διάστημα που είμαστε ανασφάλιστοι, και από την άλλη να μας χρεώνει με αυτό το κομμάτι των εισφορών.

Σε κάθε περίπτωση πάντως, και ανεξαρτήτως της απόφασης που θα πάρουμε ως γενική συνέλευση, επισημαίνουμε σε όλους τους τόνους ότι δεν πρόκειται να επαναπαυτούμε πίσω από νομικές διαδικασίες (οι οποίες είναι και χρονοβόρες), ξεχνώντας το διεκδικητικό, αγωνιστικό ρόλο μας.

Με το ίδιο πάθος που έχουμε δείξει μέχρι σήμερα, και για το οποίο έχουμε κατηγορηθεί από ορισμένους συναδέλφους μας της αντιπολίτευσης, θα συνεχίσουμε τον αγώνα (στους δρόμους και τα πεζοδρόμια), έξω και μέσα στα υπουργεία, για την ανανέωση των βιβλιαρίων υγείας όλων των συναδέλφων, ανεξαρτήτως χρεών.

Είναι όνειδος για τον Οργανισμό και την -και καλά- δημοκρατία μας, να αφήνει συναδέλφους μας (που κατέβαλλαν κανονικά τις εισφορές τους τα προηγούμενα χρόνια) χωρίς ιατροφαρμακευτική περίθαλψη. Είναι αδιανόητο να μένουν χωρίς φάρμακα και γιατρούς, παιδιά συναδέλφων μας. Όχι βέβαια ότι τα πράγματα είναι καλύτερα (από άποψη παροχών) και για όσους έχουν ασφαλιστική ενημερότητα και θεωρημένα τα βιβλιάριά τους. Το σύστημα υγείας κατάντησε, πλέον, να είναι ο μεγάλος ασθενής.

Εν ενεργεία συνάδελφος με 35 χρόνια ασφάλισης στον ΟΑΕΕ, χωρίς καμία οφειλή μέχρι σήμερα, και μάλιστα καταταγμένος στη μεγαλύτερη ασφαλιστική κλάση, μας εξιστόρησε τις προάλλες την περιπέτειά του, όταν διαγνώστηκε με καρκίνο του προστάτη. Ε, λοιπόν, ο οργανισμός δεν του παρείχε ένα μήνα άδεια μετά την εγχείρηση που έκανε και ούτε φάρμακο αξίας 90 ευρώ, καθώς, όπως του είπαν, αυτές είναι οι νέες παροχές υγείας από τον ΕΟΠΥΥ.

Αντιλαμβάνεστε γιατί μιλάμε; Να καταβάλεις εισφορές 500 ευρώ το μήνα στο Ταμείο και αυτό να μη σου καλύπτει φάρμακο για τον καρκίνο, αξίας 90 ευρώ, γιατί είναι εκτός λίστας...

Η χρεοκοπία της υγείας (γιατί περί αυτού ομιλούμε) είναι μέρος του πολέμου εναντίον της χώρας μας και των πολιτών της. Είναι μέρος της στρατηγικής που ξεδιπλώθηκε και υπογράφηκε από τους ταγούς μας, για το καλό μας, όπως χαρακτηριστικά μας δήλωσαν, στη βάση των μεταρρυθμίσεων που είχε ανάγκη η χώρα μας. Και μείς θα ήμασταν οι τελευταίοι που θα λέγαμε ότι δεν χρειάζονται μεταρρυθμίσεις, δηλαδή εκσυγχρονισμός, διαφάνεια, πάταξη της γραφειοκρατίας και άλλα σχετικά, πέρα από την ιδεολογικοπολιτική αντίληψη που μπορεί να έχει ο καθένας μας για τις αιτιάσεις αυτού που βιώνουμε ως χώρα.

Ο Σύνδεσμός μας πάντως, χρόνια τώρα μιλάει για όλα αυτά τα ζητήματα και για το πού βαδίζουμε.

ΑΝΤΙΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΑ ΠΡΟΣΤΙΜΑ – ΠΔ 112

Δυστυχώς ζούμε σε πόλεμο, όπου τα όπλα και οι σφαίρες έχουν αντικατασταθεί από νόμους, διατάγματα και εγκυκλίους με αντισυνταγματικό περιεχόμενο. Που κάποιοι τα ψήφισαν και κάποιοι τα υποστηρίζουν.

Χαρακτηριστική απόδειξη του ανωτέρου, το σοβαρό ζήτημα με τα αντισυνταγματικά πρόστιμα που επέβαλλε η προηγούμενη ηγεσία του υπουργείου Ανάπτυξης στους συναδέλφους μας που είχαν αθεώρητες τις άδειές τους, προκειμένου να τις αντικαταστήσουν με τις νέες άδειες του ΠΔ 112.

Θέμα που μας απασχόλησε και εξακολουθεί να μας απασχολεί πάρα πολύ σοβαρά, καθώς τα εξοντωτικά πρόστιμα μέχρι 400 ευρώ, ή οι ανακλήσεις των αδειών για όσους είχαν αθεώρητη την άδειά τους πάνω από πέντε χρόνια, επιφέρουν ξαφνικό «διοικητικό θάνατο» στις επαγγελματικές άδειες των συναδέλφων μας.

Και για να ξέρετε, το θέμα θα μας απασχολούσε έστω και αν αφορούσε έναν και μόνο συνάδελφο, πόσο μάλλον τώρα, που δεκάδες μέλη μας αντιμετωπίζουν το ίδιο πρόβλημα.

Για το ζήτημα κινητοποιηθήκαμε από την πρώτη στιγμή, αρχικά με εξώδικη διαμαρτυρία προς τους αρμόδιους υπουργούς και εν συνεχεία με παράσταση διαμαρτυρίας και συναντήσεις με τον γενικό γραμματέα Βιομηχανίας, τον υπουργό Ανάπτυξης και εκπροσώπους από τα πολιτικά κόμματα του ΣΥΡΙΖΑ, της ΔΗΜΑΡ και του ΚΚΕ.

Μάλιστα βουλευτές της ΔΗΜΑΡ κατέθεσαν και ερώτηση προς τους αρμόδιους υπουργούς.

Λίγο έως πολύ φανταζόμαστε ότι όλα αυτά σας είναι γνωστά και μέσα από τις σχετικές δημοσιεύσεις στον κλαδικό τύπο και το site του Συνδέσμου μας.

Αυτό που έχει σημασία να αναφέρουμε, είναι η σιωπή έως αδιάφορη στάση που επέδειξαν τεχνικά σωματεία επαγγελματιών που αντιμετωπίζουν το ίδιο πρόβλημα, Ομοσπονδίες καθώς και η ΓΣΕΒΕΕ, όταν με επιστολή μας τους προτείναμε τη διεξαγωγή κοινής σύσκεψης για το θέμα.

Η μόνη απάντηση που λάβαμε ήταν από την Ομοσπονδία Ψυκτικών Ελλάδας, και η οποία –με εύσημο τρόπο μας είπε ότι έχει ηγηθεί συνάντησης με άλλες Ομοσπονδίες τεχνικών επαγγελματιών και έχει προωθήσει το θέμα μέσω του τρίτοβάθμιου οργάνου, τη ΓΣΕΒΕΕ, στο υπουργείο Ανάπτυξης.

Σημασία έχει επίσης να αναφέρουμε ότι η Ομοσπονδία μας δεν μας απάντησε, στη συνέχεια, ούτε στις τρεις σχετικές επιστολές που της αποστείλαμε. Η πρώτη επιστολή αφορούσε στη διεξαγωγή κοινού συμβουλίου για τον καθορισμό κοινής δράσης, μετά και τις χαοτικές απαντήσεις που μας έδωσαν διευθυντικά στελέχη του υπουργείου Ανάπτυξης. Με τη δεύτερη επιστολή ζητούσαμε να μας πληροφορήσει για το εάν ορθώς το υπουργείο Ανάπτυξης ισχυριζόταν (κατά την απάντηση που έδωσε στους βουλευτές της ΔΗΜΑΡ) ότι στην Αθήνα, με βάση την πληροφόρηση που του παρείχε η ΟΒΥΕ, υφίστανται μεμονωμένα περιστατικά, τα οποία αφορούν ζητήματα αντιστοίχισης μη θεωρημένων αδειών που χρήζουν εξατομικευμένης αντιμετώπισης από την αρμόδια Περιφερειακή Ενότητα.

Δεν μας απάντησε όμως ούτε στην επόμενη επιστολή, μετά τη συνάντησή μας με το ΣΥΡΙΖΑ, και με την οποία την ενημερώναμε για την πρόθεση του κόμματος της αξιωματικής αντιπολίτευσης να καταθέσει τροπολογία στη Βουλή για την αντικατάσταση των αθεώρητων αδειών χωρίς πρόστιμα και ανακλήσεις, ζητώντας να μας πει εάν συμφωνεί με το σκεπτικό μίας τέτοιας τροπολογίας.

Μας απάντησε, βέβαια, στην τέταρτη επιστολή μας, πριν λίγο καιρό, λέγοντάς μας ότι στο ΔΣ της Ομοσπονδίας συμμετέχουν μέλη μας που μπορούν να θέσουν τα ζητήματα αυτά, και στο πλαίσιο συνεδρίασης που θα γινόταν στη Θεσσαλονίκη.

Κοιτάξτε συνάδελφοι, με την ΟΒΥΕ ή με άλλους συνδέσμους δεν έχουμε κάτι να χωρίσουμε, δεν τους βλέπουμε ανταγωνιστικά και ούτε προσωποποιούμε τα προβλήματα. Σεβόμαστε τη γνώμη τους, μέχρι του σημείου όμως όπου αυτή (κατά την άποψή μας πάντα, χωρίς να διεκδικούμε το αλάθητο) δεν δημιουργεί προβλήματα στους συναδέλφους μας. Και στην προκειμένη περίπτωση, δημιουργούνται.

Όπως έχουμε πει και άλλες φορές, το ζήτημα με τα πρόστιμα για τις αθεώρητες άδειες είναι διττό. Το πρώτο σκέλος αφορά στις υφιστάμενες άδειες που πρέπει να αντικατασταθούν με τις άδειες του νέου διατάγματος, και το δεύτερο σκέλος αφορά στις εκδιδόμενες από τον Οκτώβριο του 2012 και μετά, για πρώτη φορά, νέες άδειες. Μιλάμε δηλαδή για δύο διαφορετικά πράγματα.

Η πρόταση της ΟΒΥΕ και άλλων συνδέσμων, εστιάζεται στο θέμα της μείωσης των παραβόλων γενικά, αποδεχόμενοι ουσιαστικά, την επιβολή ποινής στις υφιστάμενες αθεώρητες άδειες.

Με άλλα λόγια, αποδέχονται την αναδρομική διάταξη του νέου διατάγματος και για τις παλιές άδειες των υδραυλικών, που όμως είχαν εκδοθεί με άλλα διατάγματα, και τα οποία, καλώς ή κακώς, δεν προέβλεπαν ποινές. Ούτε ανακλήσεις.

Κατά τον τρόπο αυτό, ακόμα και αν μειωθούν τα πρόστιμα και καταφέρουν κάποιοι συνάδελφοί μας να τα πληρώσουν, κάποιοι άλλοι θα χάσουν τις άδειές τους. Κάτι το οποίο εμείς δεν μπορούμε να το δεχθούμε.

Στο πλαίσιο αυτό διεξήγαμε, πέρυσι, συζητήσεις με στελέχη και βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ κατά το διάστημα που ήταν αξιωματική αντιπολίτευση, και από τις οποίες δηλώθηκε η πρόθεσή τους να προωθήσουν στη Βουλή, σχετική τροπολογία. Οπότε αυτό που μένει να δούμε τώρα, είναι τη στάση τους ως κυβέρνηση.

Εισηγητικά αξίζει να μνημονεύσουμε και τη θετική στάση της περιφέρειας Αττικής, η οποία, μέσω της αρμόδιας αντιπεριφερειάρχη τάχθηκε υπέρ των θέσεών μας, και με επιστολή της προς τα αρμόδια υπουργεία Ανάπτυξης και Οικονομικών ζήτησε όχι μόνο να μειωθούν τα πρόστιμα, αλλά και να επιστρέψουν στους ενδιαφερόμενους επαγγελματίες τα όποια χρήματα κατέβαλλαν για την αντικατάσταση των αδειών τους.

Σας λέμε μόνο ότι η αντιπεριφερειάρχης έμεινε έκπληκτη από την πληροφόρηση που της παρείχαμε, ότι τα ποσά των παραβόλων -με βάση την ανάλυση του υπουργείου- λογίστηκαν ως αμοιβή των υπαλλήλων για το χρόνο που θα αφιερώνουν για τον έλεγχο των τεσσάρων δικαιολογητικών που προσκομίζουν οι ενδιαφερόμενοι.

Επί του θέματος, η τελευταία εξέλιξη που είχαμε ήταν η «παγίδα» που έστησε η απερχόμενη κυβέρνηση και η τότε ηγεσία του υπουργείου Ανάπτυξης, την ημέρα εκλογής του προέδρου της Δημοκρατίας στη Βουλή, με την κατάθεση τροπολογίας για την εξάμηνη παράταση αντικατάστασης των υφιστάμενων αδειών, και για την οποία μας ενημέρωσε ο ΣΥΡΙΖΑ. *(Μένει τώρα να δούμε σαν κυβέρνηση τι θα κάνει, έχοντας στα χέρια μας τις θετικές του θέσεις στις προτάσεις μας, όταν ήταν αντιπολίτευση).*

Με την εν λόγω τροπολογία, το υπουργείο κατέστησε υποχρεωτική την αντικατάσταση όλων των αδειών, θεωρημένων και μη, μέχρι τις 11/7/2015. Μετά την ημερομηνία αυτή, όπως ανέφερε στην εισηγητική του έκθεση, οι άδειες καθίστανται ανενεργές.

Μπορεί να γινόμαστε ενοχλητικοί, όμως και σε αυτό το θέμα διαφωνήσαμε. Όχι τόσο γιατί δόθηκε μία παράταση, που έτσι κι αλλιώς το υπουργείο θα ήταν υπόλογο αν δεν την έδινε αφού άργησε τρεις μήνες για την έκδοση της απόφασης για το ύψος των προστίμων (και άρα υπήρχε ετεροχρονισμός με τα όσα προέβλεπε το νέο διάταγμα), όσο για την αυθαίρετη ερμηνεία του, ότι «μετά την παρέλευση της προβλεπόμενης προθεσμίας οι προϊσχύουσες άδειες καθίστανται ανενεργές».

Η συγκεκριμένη αναφορά, συνάδελφοι, δεν υφίστατο σε κανένα άρθρο του ΠΔ 112/2012 και το μόνο που εξυπηρετεί (μια και δεν εντάχθηκε ούτε και τώρα, στο τροποποιούμενο διάταγμα), είναι η κάλυψη του κενού που υπάρχει στη νομοθεσία μέσω ενός αυθαίρετου στάτους εκφοβισμού των επαγγελματιών.

Γι' αυτό το λόγο, εμείς, κρατάμε αποστάσεις από επικοινωνιακές νίκες. Γιατί εμάς μας ενδιαφέρει η ουσία και όχι το φαίνεσθε.

Στο πλαίσιο αυτό η συνολική πρόταση του Συνδέσμου συνίσταται: πρώτον, στην κατάργηση των αντισυνταγματικών διατάξεων για την αντιστοίχιση των υφιστάμενων αδειών με τις άδειες που προβλέπει το ΠΔ 112, και δεύτερον, στη δραστική μείωση του ύψους των

παραβόλων για τις νέες άδειες που θα θεωρούνται από το 2020 και μετά.

Η πρώτη περίπτωση προϋποθέτει την τροποποίηση του άρθρου 9 του ΠΔ 112/2012, με το σκεπτικό της μη αφαίρεσης των υφιστάμενων αδειών των υδραυλικών για οικονομικούς ή άλλους λόγους, ενώ η δεύτερη περίπτωση προϋποθέτει την έκδοση νέας ΚΥΑ, σε αντικατάσταση – κατάργηση της προηγούμενης, προκειμένου να επανακαθοριστεί το ύψος του αρχικού παραβόλου, στο πλαίσιο της λογικής και των υποχρεώσεων αμφοτέρων πολιτείας και υδραυλικών. Γιατί οι ευθύνες δεν μπορεί να περιορίζονται μόνο στους υδραυλικούς που, από αμέλεια ή άλλους λόγους δεν προσέρχονται εμπρόθεσμα για τη θεώρηση της άδειάς τους, επιμερίζονται και στις διευθύνσεις ανάπτυξης των περιφερειών αν δεν τους ενημερώνουν έγκαιρα για τη σχετική τους υποχρέωση. Κάτι που συνέβαινε κατά κόρον μέχρι τώρα.

Την πρότασή μας αυτή την καταθέσαμε, προεκλογικά και μετεκλογικά, στο ΣΥΡΙΖΑ, και είμαστε εν αναμονή των ενεργειών του.

Κλείνοντας το θέμα των αδειών (και όχι του ΠΔ 112, μιας και σε πολλά σημεία το διάταγμα θέλει αλλαγές –και παρά τις παλαιότερες αναφορές μελών της ΟΒΥΕ που μας έλεγαν ότι αν αντιμετωπιστεί το θέμα με την Υπεύθυνη δήλωση, το να θεωρείται δηλαδή στα σωματεία, όλα τ' άλλα είναι καλά), θέλουμε να σταθούμε για λίγο στην κριτική που μας ασκήθηκε, ότι «έχουμε ευθύνη κι εμείς για τα πρόστιμα που πληρώνουν οι συνάδελφοι, καθώς δεν ήμασταν αυστηροί/απαιτητικοί απέναντί τους και δεν τους πιέζαμε να θεωρήσουν τις άδειές τους».

Η κριτική αυτή, μας φέρνει στο νου την αναφορά υπαλλήλων του υπουργείου Ανάπτυξης, στη βάση διαχωρισμού των συναδέλφων, όταν ρητορικά αναρωτιόντουσαν αν ήταν ηλίθιοι (άλλος ήταν ο χαρακτηρισμός, φανταζόμαστε ότι τον αντιλαμβάνεστε) οι υδραυλικοί που θεωρούσαν την άδειά τους κανονικά, ή την πρόσφατη ηθικολογία αρκετών δημοσιογράφων, που λένε πως με τη νέα ρύθμιση για τις 100 δόσεις που προωθεί η κυβέρνηση και τη διαγραφή μέρους της οφειλής, όταν οι οφειλέτες πληρώνουν εφάπαξ ένα ποσό, θίγονται οι συνεπείς φορολογούμενοι.

Συνεπώς, εκδίκηση. «Να ψοφήσει η κατσίκα του γείτονα». Κανένας αλτρουισμός, καμία βοήθεια στους μη έχοντες. Γιατί είναι υποκρισία να μιλάμε σαν να μην συμβαίνει τίποτα στη χώρα μας, κλείνοντας τα μάτια μας στην ένδεια των συναδέλφων και του υπόλοιπου ελληνικού λαού.

Θέλουμε να είμαστε απολύτως ξεκάθαροι. Ο Σύνδεσμός μας δεν αποτελεί παράρτημα της εφορίας και του ΣΔΟΕ. Ο μόνος λόγος για τον οποίο δεν θα μπορούσαμε να θεωρήσουμε Υπεύθυνη Δήλωση συναδέλφου, ήταν η μη ύπαρξη άδειας. Όποιος είχε άδεια, είχε και το δικαίωμα έκδοσης Υπεύθυνης Δήλωσης, ακόμη και στην περίπτωση που η ημερομηνία θεώρησής της είχε παρέλθει, αφού είχε ενεργή την επιχείρησή του στην εφορία. Αυτό προέβλεπε η νομοθεσία. Όλα τ' άλλα είναι ευσεβείς πόθοι συνδικαλιστών, παλαιότερων και νεότερων, που νομίζουν ότι έχουν το δικαίωμα να ερμηνεύουν τη νομοθεσία κατά το δοκούν και να συμπεριφέρονται ως ηγεμόνες στους τόπους τους. Και το τραγικό της ιστορίας είναι ότι, η συντριπτική πλειοψηφία αυτών των συνδικαλιστών, μέχρι σήμερα, δεν γνωρίζει ούτε τα προηγούμενα ούτε το νέο διάταγμα.

Εμείς ως διοίκηση, αλλά και οι υπηρεσίες του Συνδέσμου, ενημερώναμε τους συναδέλφους για την εν λόγω υποχρέωσή τους. Μέχρι εκεί όμως. Το οτιδήποτε άλλο θα ήταν παράτυπο με βάση τις διατάξεις των τριών προεδρικών διαταγμάτων.

Τώρα που άλλαξε η νομοθεσία, καθιστώντας ανενεργές τις άδειες πέραν της πενταετίας, ασφαλώς και θα προσαρμοστούμε στα νέα δεδομένα (αν και πλέον είναι αργά, γιατί καμία άδεια δεν πρόκειται να μας σώσει). Και το επισημαίνουμε αυτό, καθώς διαβλέπουμε ότι η προσπάθεια κάποιων συναδέλφων, συναδέλφων που χαράσσουν τη στρατηγική του κλάδου, επικεντρώνεται στη σωτηρία του ενός και όχι των πολλών. Όσοι εξαθλιώθηκαν και έκλεισαν τα βιβλία τους, στην πυρά...

Πολιτικά και συνδικαλιστικά σας λέμε ότι η ελληνική νομοθεσία για τα τεχνικά επαγγέλματα, παρ' όλη την προσπάθεια εκσυγχρονισμού της με τα ευρωπαϊκά δεδομένα (όπως τουλάχιστον έλεγε το υπουργείο πριν λίγα χρόνια) αποτελεί ένα κράμα μεταξύ «ανατολής και δύσης». Ένα κράμα μεταξύ απλοποίησης και πολυπλοκότητας, έως προχειρότητας.

Κι αυτό φαίνεται ξεκάθαρα από το γεγονός ότι συνέδεσε την άδεια με εισόδημα, από το γεγονός της θεώρησής της κάθε οκτώ χρόνια, από το γεγονός ότι δεν αναγνωρίζει προϋπηρεσία από τους νέους συναδέλφους (αν, όπως αναφέρει, δεν εργάζονταν «συγκεκριμένη» ημέρα -απορούμε πως δεν πρόσθεσαν και ώρα), και από το γεγονός σειράς αντιφατικών διατάξεων, τόσο σε ό,τι έχει να κάνει με την απόκτηση της άδειας του εργοδηγού, όσο και με τα περισσότερα χρόνια προϋπηρεσίας που ζητά από τους συναδέλφους με άδεια βοηθού,

έναντι των νέων υδραυλικών, για την άδεια του αρχιτεχνίτη. Από τους πρώτους ζητά τρία χρόνια, και από τους δεύτερους, δύο.

Από αυτό και μόνο να καταλάβετε το σκεπτικό των συντακτών του διατάγματος. Ένα σκεπτικό το οποίο μας εκφράστηκε και δια ζώσης, κατά τις συναντήσεις που είχαμε στο υπουργείο, με απίστευτες αναφορές. Αρχής γενομένης με την τρόικα (δηλαδή ότι συγκεκριμένες διατάξεις είχαν την «πινελιά» της), ή με το ότι κακώς παίρνουν άδεια εργοδηγού οι υδραυλικοί που είχαν άδεια μόνο στα καύσιμα αέρια χωρίς να έχουν και τις άλλες δύο άδειες. Κανονικά, όπως είπαν, με βάση το νέο διάταγμα, έπρεπε να την αντικαταστήσουν με την άδεια του αρχιτεχνίτη. Δηλαδή να υποβιβαστούν. Το «δάκτυλο», δε, μας το κούνησαν, όταν μας είπαν ότι όσοι είχαν αθεώρητη την άδειά τους για πάνω από 5 έτη, ασκούσαν, κατ' ουσίαν, παράνομα το επάγγελμα. Και είναι απορίας άξιον το πώς εξέδιδαν, όλα αυτά τα χρόνια, τιμολόγια.

Γιατί σας τα αναφέρουμε όλα αυτά; Μα για να σας επισημάνουμε ότι το νέο διάταγμα, με μικρές λεπτομέρειες, θέλησε να δημιουργήσει επαγγελματικά προσκόμματα στους συναδέλφους.

Το αν θα το επιτύχει ή όχι εξαρτάται και από εμάς τους ίδιους. Από το πώς τοποθετούμαστε, ως σύνολο, στα κλαδικά και γενικότερα στα προβλήματα της κοινωνίας. Γιατί μπορεί κάποιος από εσάς να μην είχατε κανένα πρόβλημα, δηλαδή να ήσασταν εμπρόθεσμοι και να μην καταβάλατε τα ληστρικά πρόστιμα και όλα αυτά να τα ακούτε με αδιαφορία, τούτο όμως δεν σημαίνει ότι μείνατε ανεπηρέαστοι από την καταιγίδα των φοροεισπρακτικών μέτρων και την ανεργία, ή των μέτρων που θα έρθουν αργότερα, γιατί θα έρθουν, να είστε σίγουροι... Και τότε η φωνή σας για βοήθεια δεν θα εισακούγεται από κανέναν, γιατί θα είστε μόνοι σας. Όλοι οι άλλοι θα έχουν αποδεκατιστεί, για να παραφράσουμε και τη γνωστή αναφορά του πάντα επίκαιρου Μπέρτολτ Μπρεχτ.

ΠΑΡΑΝΟΜΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Από μερίδα συναδέλφων, και σε καλοπροαίρετη βάση θέλουμε να πιστεύουμε, ακούμε συνεχώς το ερώτημα: τι κάνει ο Σύνδεσμος για την παράνομη εργασία. Για το γεγονός ότι δεν μπορούν να «σταυρώσουν» μία δουλειά, από τις λιγοστές που έχουν απομείνει, εξαιτίας των παράνομων υδραυλικών, και οι οποίοι έχουν ενταθεί επικινδύνως τα τελευταία χρόνια. Στην κατηγορία των παρανόμων εντάσσονται και οι

τυπικά έχουν δίκιο), συνταξιούχους υδραυλικούς και όσους έχουν κάνει διακοπή επιτηδεύματος.

Μας λένε, επίσης, γιατί δεν έχουμε βγάλει «κυνηγούς κεφαλών» στους δρόμους και τις πολυκατοικίες για ελέγχους.

Προτού δώσουμε, και σε σας, την απάντησή μας, αξίζει να θέσουμε ένα δύο σχετικά ζητήματα, κι από αυτοκριτικής απόψεως αν θέλετε.

Το πρόβλημα της παράνομης εργασίας, συνάδελφοι, δεν είναι τωρινό. Πάντα υπήρχε παράνομη εργασία. Πάντα, κι ως μπόνους αν θέλετε, δίναμε «απογευματινούς» πελάτες μας στους βοηθούς μας, για την αλλαγή μιας βρύσης ή για ένα καζανάκι, όταν υπήρχε πληθώρα εργασίας κι εμείς δεν τα προλαβαίναμε όλα.

Η απασχόληση ανασφάλιστων και μη αδειούχων υδραυλικών από αρκετούς συναδέλφους μας, με το σκεπτικό ότι με αυτόν τον τρόπο συμπεριφέρονταν «έξυπνα» απέναντι στο κράτος και στους επαγγελματίες που ήταν τυπικοί στις υποχρεώσεις τους, ήταν ένα σπορ ευρέως διαδεδομένο τα προηγούμενα χρόνια.

Όπως επίσης και οι υπογραφές υπευθύνων δηλώσεων για μη αδειούχους, από αδειούχους που ήταν φίλοι και γνωστοί τους.

Φανταζόμαστε ότι την τελευταία κατηγορία μπορείτε να δείτε αρκετοί τον εαυτό σας.

Το ερώτημα είναι ρητορικό, αλλά υποθέτουμε ότι δεν μπορεί κάποιος από εσάς να ισχυριστεί ότι ο Σύνδεσμός μας, με την πολιτική του, προκάλεσε την επαγγελματική τραγωδία στους συναδέλφους.

Προφανώς και υπάρχει σοβαρό εργασιακό ζήτημα, προφανώς και πολλοί έκλεισαν τα βιβλία τους και εργάζονται παράνομα, ως άμυνα επιβίωσης αν θέλετε, όμως υπάρχουν άλλοι τόσοι και ακόμα περισσότεροι που αυτοπροσδιορίζονται ως υδραυλικοί και, εκμεταλλευόμενοι την άγνοια της πλειοψηφίας των πελατών μας, αποσπούν μεγάλο μέρος των εργασιών από τους νόμιμους επαγγελματίες.

Σε ό,τι έχει να κάνει με τους συναδέλφους μας που έκλεισαν τα βιβλία τους και εργάζονται παράνομα, με απόλυτη σαφήνεια επισημαίνουμε ότι ο Σύνδεσμός μας και η διοίκησή του δεν υιοθετεί και δεν υποθάλπει τέτοιες πρακτικές. Κι αν θέλετε, η επικαιροποίηση του μητρώου που κάνουμε στοχεύει και σε αυτό. Δηλαδή, στη μη θεώρησι

υπεύθυνης Δήλωσής τους (όσο ακόμη θα θεωρούνται υπεύθυνες δηλώσεις από τα σωματεία).

Από κει και πέρα όμως, δεν μπορούμε να δεχθούμε λογικές του είδους, «πάρτε τους την άδεια», που λέει η ΟΒΥΕ στο υπουργείο. Από ποια νομοθεσία προκύπτει αυτό; Από καμία. Και πιστεύετε, αλήθεια, συνάδελφοι, ότι η κατοχή ή όχι της άδειας είναι αυτή που δημιουργεί την παράνομη εργασία;

Τόσο κοντόφθαλμα και με τέτοια διαστρέβλωση αντιλαμβανόμαστε την πραγματικότητα;

Ο Σύνδεσμός μας, δεχόμενος το μέγεθος του προβλήματος, όχι τώρα, αλλά εδώ και πάρα πολλά χρόνια, κατέθεσε συγκεκριμένη πρόταση για το θέμα σε όλους τους υπουργούς Οικονομικών που παρέλασαν από τις κυβερνήσεις, εκτιμώντας ότι αν υπήρχε η ανάλογη πολιτική βούληση το πρόβλημα θα λυνόταν μέσα σε... μία νύχτα, αντιμετωπίζοντας, ταυτόχρονα, και το θέμα της φοροδιαφυγής.

Σας ενημερώνουμε, λοιπόν, για την πρόταση – επιστολή μας προς το αρμόδιο υπουργείο Οικονομικών, κι ως απάντηση στους συναδέλφους που ρωτάνε τι κάνουμε για το θέμα. (Και να μην ξεχνάμε ότι το μειωμένο ΦΠΑ στις κατασκευές ήταν δική μας πρόταση, χωρίς να θέλουμε να ευλογήσουμε τα γένια μας).

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΥΠΟΥΡΓΟΥΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

«Το ζήτημα της παράνομης εργασίας των υδραυλικών και της φοροδιαφυγής στον κλάδο μας δεν είναι κάτι καινούργιο. Οι υδραυλικοί χαρακτηρίζονται, διαχρονικά, απ' όλες τις κυβερνήσεις και τα ΜΜΕ, ως οι κατ' εξοχήν φοροδιαφεύγοντες επαγγελματίες. Μαζί με τους γιατρούς, τους δικηγόρους και τους λοιπούς κατά τα ΜΜΕ παρανομούντες.

Από τη διαπίστωση του προβλήματος όμως, μέχρι τη λύση του, και παρά τις επανειλημμένες, πλην άκαρπες προσπάθειές μας για την αντιμετώπιση του ζητήματος, σε συνδυασμό με ένα δίκαιο φορολογικό σύστημα, το μόνο που εισπράτταμε είναι ο στιγματισμός και μια δυσβάστακτη φορολογία εν είδει εκδίκησης.

Την ίδια στιγμή που εμείς, ως επαγγελματίες, προσπαθούμε με νύχια και με δόντια να κρατηθούμε στο επάγγελμα, μεγάλος c ^ '

παράνομων υδραυλικών, δηλαδή ανθρώπων που στερούνται φορολογικών στοιχείων ως επαγγελματίες, καρπώνονται τις εργασίες έναντι ημών.

Η έλλειψη συνειδητοποιημένων καταναλωτών – πελατών, σε συνδυασμό με τη δεινή οικονομική θέση στην οποία έχει περιέλθει ο κόσμος, βαραίνει -στις περισσότερες των περιπτώσεων- στην αντιμετώπιση του προβλήματος με το μικρότερο δυνατόν κόστος. Δηλαδή, στην επιλογή της «μαύρης» εργασίας.

Κι αν η επιλογή του φθηνότερου επαγγελματία από τον κόσμο θεωρείται ανταγωνισμός, η επιλογή ενός «υδραυλικού», που το μόνο που έχει να παρουσιάσει είναι την προφορική του δήλωση, ότι «θα σου κάνω την εργασία με το μισό κόστος από τους άλλους και δεν θα σε χρεώσω και ΦΠΑ», είναι αθέμιτο και ανήθικο.

Η πρακτική αυτή πρέπει να τελειώσει δια παντός, αν θέλουμε να λεγόμαστε ευνομούμενο κράτος κι αν ενδιαφερόμαστε για την ορθώς εννοούμενη τήρηση των κανόνων της αγοράς.

Και τούτο γιατί την ώρα που συνεργεία του ΣΔΟΕ σταματάνε τα φορτηγάκια των συναδέλφων μας για να τους επιβάλλουν πρόστιμα, επειδή δεν είχαν απογραφικό δελτίο για μια «μούφα» που μετέφεραν, την ίδια στιγμή, σε χιλιάδες κτήρια και διαμερίσματα, παράνομοι υδραυλικοί προσφέρουν τις υπηρεσίες τους χωρίς την παραμικρή έκδοση φορολογικού στοιχείου.

Η προσπάθεια για έκδοση αποδείξεων από τους ελεύθερους επαγγελματίες μάς βρίσκει απολύτως σύμφωνους, όμως δεν αρκεί. Όσες αποδείξεις και αν εκδίδουν οι συνάδελφοί μας, πάντα θα υπάρχει αναντιστοιχία με τον όγκο της δουλειάς που γίνεται λόγω της απασχόλησης χιλιάδων παράνομων υδραυλικών. Ακόμα και τώρα που έχει καταρρεύσει η οικοδομή.

Η πρότασή μας, λοιπόν, κατ' αντιστοιχία με τα όσα συμβαίνουν σε πολλές ευρωπαϊκές χώρες, συνίσταται στη «φραγή» τους κατά την αγορά υλικών για τις θερμοϋδραυλικές εγκαταστάσεις από τα εμπορικά καταστήματα του χώρου.

Με άλλα λόγια ζητάμε τη θέσπιση διάταξης για τη μη δυνατότητα αγοράς υλικών της δουλειάς μας από τα εμπορικά καταστήματα χωρίς «επαγγελματικό» ΑΦΜ.

Και όταν λέμε προϊόντα, δεν εννοούμε τα περιφερειακά υλικά των εγκαταστάσεων, δηλαδή είδη υγιεινής, αξεσουάρ μπάνιου, μπαταρίες, βρύσες κ.λπ. (που κι εδώ, αν θέλετε, θα μπορούσε να γίνει μία συζήτηση, ώστε να μην αποτελούν δαπάνη για το σχηματισμό του αφορολόγητου εάν δεν συνοδεύονται από τιμολόγιο ή απόδειξη παροχής υπηρεσιών του υδραυλικού), αλλά όλα αυτά τα υλικά που βάσει της νομοθεσίας (Π.Δ. 112/2012) επιτρέπεται να εγκαθίστανται μόνο από αδειούχους υδραυλικούς αναλόγων ειδικοτήτων (υδραυλικά, θέρμανση, πυρόσβεση, κλιματισμός, αποχέτευση, αέρια καύσιμα κ.λπ.).

Με τον τρόπο αυτό θα μπει ουσιαστικός φραγμός στην απασχόληση των παράνομων υδραυλικών, ενώ η πώληση των προϊόντων από τα εμπορικά καταστήματα θα αποτελεί «καθρέφτη» στην εφορία για την εργασία που θα εκτελέσει ο επαγγελματίας υδραυλικός, και άρα των αποδείξεων που είναι υποχρεωμένος να εκδώσει.

Η πρότασή μας δεν επηρεάζει αρνητικά τη λειτουργία και τον τζίρο των εμπορικών καταστημάτων, καθώς τα προϊόντα που είναι να πωληθούν θα πωληθούν, ο αγοραστής όμως θα είναι νόμιμος επαγγελματίας».

Αυτή είναι η λύση του προβλήματος, για εμάς, συνάδελφοι. Όλα τ' άλλα θεωρούμε ότι είναι ημίμετρα που δεν πρόκειται να αποδώσουν, και τα οποία θα τα συζητάμε ξανά και ξανά, κάθε χρόνο. Πολιτική βούληση χρειάζεται, κι αυτή μένει να δούμε και από αυτήν την κυβέρνηση.

Να μην ξεχνάμε όμως, ότι η οποιαδήποτε συζήτησή μας για το θέμα προϋποθέτει ένα και μόνο αξίωμα. Εργασία. Για μας και τους λοιπούς επαγγελματίες, καθώς και για το ενάμιση εκατομμύριο των ανέργων συμπατριωτών μας. Εάν δεν αντιμετωπιστεί το τέρας της ανεργίας, απλώς θα διαχειριζόμαστε τη φτώχεια και την γκρίνια μας.

Δεν κάνουμε μάθημα πολιτικής οικονομίας (που και αυτό θα μπορούσαμε, διότι οι δικοί τους καθηγητές οικονομίας, όλα αυτά τα χρόνια, οδήγησαν στην αυτοκτονία χιλιάδες συμπατριώτες μας, πέραν της δικής μας εξαθλίωσης και το ανέλπιδο για εμάς και τα παιδιά μας μέλλον), χρειάζεται όμως όραμα, σχέδιο και στρατηγική από την πλευρά της πολιτείας. Με φωτοβολίδες τύπου ΕΣΠΑ για τη σύνδεση των καταναλωτών με το φυσικό αέριο, όπου οι υδραυλικοί καλούνται να γίνουν χρηματοδότες των πολιτών, πράγμα αδύνατον, και πριν από αυτό πωλητές των εταιριών για τη συμπλήρωση δεκάδων δικαιολογητικών, ο λογαριασμός δεν βγαίνει.

Με... νυχτερινά οράματα για λύση των προβλημάτων μας...

εγκαταστάσεις γεωθερμίας, πάλι δεν πρόκειται να σωθούμε. Αλήθεια, πόσοι από εσάς έχετε κάνει εγκατάσταση γεωθερμίας; Πέντε, δέκα; Μάλλον όχι. Λιγότεροι. Η αναφορά μας στη γεωθερμία δεν είναι τυχαία. Την προβάλλουμε για να υπενθυμίσουμε, στους παλαιότερους σε ηλικία συναδέλφους, την περίοπτη θέση που κατείχε στις αναφορές προηγούμενων προέδρων της ΟΒΥΕ, υποσχόμενοι στους συναδέλφους ένα λαμπρό εργασιακό μέλλον, που, δυστυχώς, δεν είδαν ποτέ.

Με αυτό δεν θέλουμε να δηλώσουμε αντίθετοι στη γνώση και την εξειδίκευση των συναδέλφων στις νέες τεχνολογίες, εξού και η συμμετοχή μας στο σεμινάριο της ΓΣΕΒΕΕ και της ΟΒΥΕ, το οποίο, μετά από απαίτησή μας το παρακολούθησαν 141 συνάδελφοι, καθώς ο αρχικός σχεδιασμός προέβλεπε ένα μικρό αριθμό μελών. (Παρεμπιπτόντως σας ενημερώνουμε ότι μπορεί να δημιουργηθεί ένα ακόμη τμήμα 25 συναδέλφων. Όσοι ενδιαφέρονται, ας συμπληρώσουν αιτήσεις στη γραμματεία).

Βεβαίως δεν σας ενημερώσαμε για αντίστοιχο σεμινάριο της ΟΒΥΕ στην Ιταλία, στο πλαίσιο του προγράμματος Erasmus, αφενός γιατί ο αριθμός των συμμετεχόντων από την πλευρά του Συνδέσμου θα ήταν πολύ μικρός, αφετέρου γιατί γνωρίζαμε εκ των προτέρων το περιεχόμενο του προγράμματος, και το οποίο είχε τουριστικό χαρακτήρα και όχι εκπαιδευτικό. Μέλος του Συνδέσμου που πληροφορήθηκε για το πρόγραμμα κατάφερε να ενταχθεί μετά την ακύρωση θέσης συναδέλφου από άλλο Σύνδεσμο, και αν βρίσκεται σήμερα εδώ, θα τον παρακαλούσαμε να σας μεταφέρει τις εντυπώσεις του, για να μη νομίζετε ότι εμείς υπερβάλλουμε.

ΥΠΕΥΘΥΝΕΣ ΔΗΛΩΣΕΙΣ - ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ

Θα θέλαμε, επίσης, να αφιερώσουμε λίγο χρόνο στις προοπτικές που προδιαγράφονται (σε διαδικαστικό επίπεδο), τόσο για το επάγγελμα όσο και για το Σωματείο, με βάση τη νομοθεσία.

Κατ' αρχάς πρέπει να υπενθυμίσουμε ότι με τη νέα νομοθεσία (ΠΔ 112/2012) καταργήθηκε η θεώρηση της Υπεύθυνης Δήλωσης από το Σωματείο, αφού απαλείφθηκε η συγκεκριμένη αναφορά που προϋπήρχε στα τρία καταργηθέντα προεδρικά διατάγματα.

Με βάση το νέο διάταγμα, ο υδραυλικός, όταν ολοκληρώσει τις εργασίες του, εκδίδει την Υπεύθυνη Δήλωση, την οποία παραδίδει στο

μελετητή μηχανικό του έργου (εάν υπάρχει) και στον ιδιοκτήτη της εγκατάστασης.

Και ευλόγως θα αναρωτηθείτε, για ποιο λόγο, τότε, εξακολουθείτε να θεωρείτε την Υπεύθυνη Δήλωση στο Σωματείο;

Η απάντηση είναι με απαίτηση των πολεοδομιών και της ΕΠΑ Αττικής. Κι αυτό, κατά την άποψή μας, έχει να κάνει με το γεγονός ότι οι οικοδομικές άδειες των εν λόγω κτηρίων έχουν εκδοθεί σε χρόνο πριν από το 2011.

Το 2011 ψηφίστηκε νέος νόμος για τον τρόπο έκδοσης των οικοδομικών αδειών, και ο οποίος, μετά την εφαρμογή του τους προσεχείς μήνες, μιας και έπρεπε να εκδοθούν κάποια διατάγματα, θα επηρεάσει το θέμα της θεώρησης των Υπεύθυνων Δηλώσεων από το Σωματείο.

Όπως μας «πέταξαν» εκτός της διαδικασίας των αδειών με το ΠΔ 112, όλα δείχνουν ότι έτσι θα συμβεί και με τη θεώρηση των δηλώσεων.

Με βάση τη νέα νομοθεσία, ο ιδιοκτήτης του έργου, κι αφού έχουν ολοκληρωθεί οι απαιτούμενες εργασίες (με τους ελέγχους που προβλέπονται), για να συνδέσει το κτήριό του με τα δίκτυα κοινής ωφέλειας θα πρέπει να προσκομίσει στις υπηρεσίες δόμησης (ο νέος όρος των πολεοδομιών) τις αποδείξεις αμοιβών των μηχανικών για την υποχρεωτική επίβλεψη και μελέτη.

Η Υπεύθυνη Δήλωση του υδραυλικού δεν περιγράφεται στη νομοθεσία, στη βάση των όσων ίσχυαν μέχρι τώρα. Προφανώς και θα εξακολουθεί να εκδίδεται, αυτή όμως θα μένει στον ιδιοκτήτη και το φάκελο της οικοδομής. Κι ενδεχομένως να γίνεται ηλεκτρονική ταυτοποίηση του επαγγελματία με το Ενιαίο Μητρώο Προσώπων (φυσικών και νομικών), που είναι υποχρεωμένη να τηρεί η Γενική Γραμματεία Βιομηχανίας του υπουργείου Ανάπτυξης.

Κι αν αυτό δείχνει «αθώο» και ενδεχομένως πρακτικά σωστό, στη βάση και των όσων λέγονται για την αντιμετώπιση της γραφειοκρατίας και των ελέγχων, έργα και δουλειά δεν θα έχουμε, αφού είναι σίγουρο ότι θα περάσουν πολλά χρόνια μέχρι να εκδοθούν καινούργιες οικοδομικές άδειες.

Μέχρι τότε, θα υφίσταται μία νομοθεσία απαιτήσεων για εμάς (βλέπε υποχρεωτική ασφάλιση για επαγγελματική ευθύνη), η οποία, με την παρούσα οικονομική κρίση, θα οδηγεί τον ένα να «τρώει τη σάρκα» του άλλου, και από την άλλη τους μηχανικούς και τις τεχνικές

μην μας έχουν ανάγκη, αφού, όπως πάντα, έτσι και τώρα με μεγαλύτερη ένταση, θα μπορούν να αποκτούν την άδεια του εργοδηγού υδραυλικού και να υπογράφουν για τα έργα. Και είτε θα απασχολούν εμάς, υπεργολαβικά, για ένα κομμάτι ψωμί, είτε ...δεν θα απασχολούν κανέναν (που λέει ο λόγος) και θα υπογράφουν αυτοί για τις εγκαταστάσεις.

Συνάδελφοι, σας τα καταθέτουμε όλα αυτά για να σας προϊδεάσουμε για τα μελλούμενα και για να επιστήσουμε την προσοχή σας στο κυρίαρχο ζήτημα, αυτό της κοινής δράσης και της συλλογικής μας φωνής. Για την ανάγκη να βρίσκεστε δίπλα στο Σύνδεσμο, ακόμα και με την κριτική σας θέση. Η νομοθεσία που ψηφίστηκε τα τελευταία χρόνια στόχευε -εκτός των άλλων- και στην αποδυνάμωση έως κατάργηση των συνδέσμων, για να μην υπάρχει κοινή φωνή και ο καθένας να δρα μεμονωμένα, χωρίς κανένα αποτέλεσμα. Ας μην τους κάνουμε τη χάρη.

ΔΡΑΣΕΙΣ

Ολοκληρώνοντας τον απολογισμό μας, καταγράφουμε τα δύο τεχνικά σεμινάρια με εταιρίες του χώρου, την ΠΕΤΡΟΓΚΑΖ και τον ΑΓΩΓΟ, που πραγματοποιήσαμε εδώ, στα γραφεία μας, και τη συμμετοχή μας, με κάλεσμα προς τα μέλη μας, στη διανομή τροφίμων και τη γιορτή του παιδιού που διοργάνωσε η ΟΒΣΑ.

Σε επίπεδο ενημέρωσης, σας μεταφέρουμε την πληροφορία ότι μετά τις 20 Απριλίου, όπως μας διαβεβαίωσε ο αρμόδιος διευθυντής της Περιφέρειας, θα ξεκινήσουν οι εξετάσεις για την απόκτηση άδειας (στην επιτροπή συμμετέχει και το μέλος μας Μανώλης Δεληνικόλας). Οι εργαστηριακές εξετάσεις, που έπονται, θα διεξάγονται στη Σιβιτανίδειο Σχολή στην Καλλιθέα, ενώ οι γραπτές, σε αίθουσα του υπουργείου Συγκοινωνιών, στο Χολαργό. Για το θέμα των εξετάσεων θα εκδοθεί σχετική ανακοίνωση από την Περιφέρεια.

Τέλος, πριν λίγο καιρό πραγματοποιήθηκε και η εκδίκαση της αγωγής που καταθέσαμε κατά της πρώην υπαλλήλου μας Μαρίας Μάρκου, η οποία και δεν παρέστη στο δικαστήριο. Η απόφαση του δικαστηρίου αναμένεται το επόμενο διάστημα.

Κλείνοντας την εισήγησή μας, επισημαίνουμε ότι τα προβλήματα για τους συναδέλφους μας και την ελληνική κοινωνία παραμένουν, είναι εδώ, ολοζώντανα, και στη βάση αυτή δεν υποστέλλουμε την ανωνιστική

δράση, τις απαιτήσεις και τα αιτήματά μας προς τη νέα κυβέρνηση, έτσι όπως τα εγκρίναμε στην περσινή μας γενική συνέλευση.

Στο πλαίσιο αυτό, διεκδικούμε

ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ

- ✓ Κατάργηση του νόμου 4110/2013 (κατάργηση αφορολόγητου, 26% φορολογία από το πρώτο ευρώ). Αναδρομική διαγραφή των φόρων που επιβλήθηκαν με τον νόμο αυτό.
- ✓ Κατάργηση του τέλους επιτηδεύματος.
- ✓ 30.000 € αφορολόγητο όριο και επιπλέον 5.000 € για κάθε παιδί.
- ✓ Μείωση κατά 50% των δημοτικών φόρων και τελών για κέρδη μέχρι 20.000.

ΣΥΝΤΑΞΕΙΣ

- ✓ Καμία παραπέρα μείωση των συντάξεων. Αναπλήρωση των απωλειών των προηγούμενων χρόνων. Επαναφορά της 13^{ης} και 14^{ης} σύνταξης για όλους του συνταξιούχους.
- ✓ Καταβολή των συντάξεων, με βάση τα κατοχυρωμένα ασφαλιστικά δικαιώματα, με ευθύνη του κρατικού προϋπολογισμού. Κρατική χρηματοδότηση ικανή να βγάλει τον ΟΑΕΕ από το σημερινό αδιέξοδο.
- ✓ Αύξηση της βασικής σύνταξης στα 486 € από 220 € (όπως και στο ΙΚΑ), επέκταση της σε όλους τους συνταξιούχους του ΟΑΕΕ, υπολογισμός των εισφορών που έχουν καταβληθεί, πάνω από την βασική σύνταξη.
- ✓ Συνταξιοδότηση όλων των ασφαλισμένων που συμπληρώνουν συντάξιμη ηλικία, με βάση τις εισφορές που ήδη έχουν καταβάλει και οριστική διαγραφή των χρεών τους.
- ✓ Προσωρινή σύνταξη μέσα σε ένα μήνα από την κατάθεση της αίτησης συνταξιοδότησης και οριστική μέσα σε έξι μήνες.
- ✓ Άμεση επαναφορά των ορίων συνταξιοδότησης στο προηγούμενο καθεστώς με προοπτική την παραπέρα μείωση τους.

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟ

- ✓ Μείωση των ασφαλιστικών εισφορών κατά 30%, χωρίς απώλεια των ασφαλιστικών δικαιωμάτων.
- ✓ Ανανέωση όλων των βιβλιάρων υγείας ανεξαρτήτως χρεών.
- ✓ Θεσμοθέτηση τέλους επί των κερδών των επιχειρήσεων, κλιμακούμενου προοδευτικά, υπέρ του ΟΑΕΕ, για κέρδη ή ατομικό εισόδημα άνω των 30.000 €.

ΧΡΕΗ

- ✓ Πάγωμα των χρεών προς τον ΟΑΕΕ, το δημόσιο. Κεφαλαιοποίηση των χρεών, χωρίς προσαυξήσεις και πρόσθετα τέλη.
- ✓ Κατάργηση της ασφαλιστικής ενημερότητας. Αποπoinικοποίηση των χρεών προς τον ΟΑΕΕ, κατάργηση των αντίστοιχων νόμων. Κατάργηση του ΚΕΑΟ για χρέη στον ΟΑΕΕ.
- ✓ Καμία κατάσχεση πρώτης κατοικίας.
- ✓ Αναστολή των κατασχέσεων, επαγγελματικής στέγης, εξοπλισμού, μεταφορικών μέσων, τραπεζικών λογαριασμών κλπ, για τους αυτοαπασχολούμενους που διατηρούν την επιχείρησή τους.
- ✓ Κούρεμα των χρεών προς τις τράπεζες κατά 50%.
- ✓ Μακρόχρονη ρύθμιση, με δόσεις που να μην ξεπερνούν συνολικά το 10% του διαθέσιμου εισοδήματος.

ΑΝΕΡΓΟΙ

- ✓ Επίδομα ανεργίας στα 600 € και πλήρη ιατροφαρμακευτική και νοσοκομειακή περίθαλψη, για κάθε αυτοαπασχολούμενο που κλείνει το μαγαζί του, χωρίς εξαιρέσεις, μέχρι να βρει νέα εργασία.
- ✓ Αναγνώριση του χρόνου ανεργίας στα συντάξιμα έτη. Πάγωμα όλων των χρεών και των ρυθμίσεων, για όσο διάστημα παραμένει άνεργος.

ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΩΝ

- ✓ Κατάργηση των νόμων για την αποκαλούμενη «απελευθέρωση των επαγγελματιών», που διευκολύνει την επέκταση των

μονοπωλίων και σπρώχνει στην ανεργία τους αυτοαπασχολούμενους.

- ✓ Επαγγελματική άδεια, που να προϋποθέτει πτυχίο της δημόσιας τεχνικής και επαγγελματικής εκπαίδευσης όλων των βαθμίδων. Ενημέρωση για τις νέες τεχνικές εξελίξεις και επικαιροποίηση των γνώσεων με ευθύνη των φορέων της αρχικής εκπαίδευσης. Κατάργηση της πιστοποίησης και των κέντρων κατάρτισης.
- ✓ Καμία ανάκληση επαγγελματικής άδειας.

ΑΝΑΘΕΡΜΑΝΣΗ ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΗΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑΣ

- ✓ Αντισεισμική θωράκιση των κτηρίων, δημοσίων και ιδιωτικών, που είναι κατασκευασμένα με τον παλιό αντισεισμικό κανονισμό. Έτσι θα έχουμε και σωστά κτήρια σε περίπτωση σεισμού και δουλειά όλοι οι κλάδοι, μαζί με το δικό μας, και κυριότερα, δεν θα θρηνούμε ανθρώπινες ζωές σε κάθε μεγάλη σεισμική δραστηριότητα.
- ✓ Εφαρμογή της ευρωπαϊκής νομοθεσίας για την προστασία του περιβάλλοντος σε θέματα επεξεργασίας λυμάτων και νερού.
- ✓ Αντικατάσταση των καρκινογόνων καπνοδόχων αμιάντου απ' όλα τα κτίρια.
- ✓ Εφαρμογή της θερμιδομέτρησης, για την κατανομή δαπανών στην κεντρική θέρμανση.
- ✓ Προώθηση των συστημάτων εξοικονόμησης ενέργειας.

Σας ευχαριστούμε